

drings Vedtagelse, og det vil ikke føre større Ulemper med sig, end Ordningen den Gang gjorde.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) mente, at hvis vi ikke vedtog en almindelig Ligning for Byen uden Hensyn til Sognegrænserne, behøvede vi ikke derfor at falde tilbage til en Ligning indenfor de enkelte Sogne, men, sagde han, vi kunde falde tilbage til Regelen i Christian den 5tes Lov, at en Kirke kan faa Hjælp fra en velhavende Søsterkirke. Mener da virkelig det ærede Medlem, at Forholdene ved de københavnske Kirker skulde gøres saa enestaaende anderledes end for alle andre Købstæders Kirker Landet over? Mener det ærede Medlem, at fordi en Kirke her til sine aarlige Udgifter til Opvarmning, Lys, Rengøring, Orgelspil o. s. v. aarlig mangler 1,500—2,000 Kr., skulde der Aar efter Aar skaffes Udvej til at dække dette Beløb hos Roskilde Domkirke eller de enkelte andre meget faa velhavende Kirker her i Landet? Er det dog ikke langt naturligere, at København der kommer til at staa som enhver anden Købstad Landet over: at det Underskud, en Kirke ved sin aarlige Drift faar, paalignes Sognets Beboere?

Det ærede Medlem kastede et længselsfuldt Blik tilbage paa de 5 Aar, da der ikke blev foretaget Ligning til Kirkerne i København. Det var en glædelig Periode, sagde det ærede Medlem. Erin drer det ærede Medlem da ikke Magistratens Erklæringer, Magistratens Henvendelser til Regeringen fra de Aar, Henvendelser, der stærkere og stærkere gjorde gældende, at dette Forhold var umuligt, at Kirkerne ikke kunde klare sig, uden naar man kom dem til Hjælp? Magistraten udtalte: Vi have jo stadig den Udvej at gaa tilbage til den hidtil gældende Ligning indenfor de enkelte Sogne. Men denne Ordning, der vilde være ubillig og falde saa højst forskelligartet og dermed uretfærdigt paa de forskellige Sogne, vilde Magistraten grumme nødtigt gaa tilbage til, og derfor henvendte den sig atter og atter til Regeringen om at søge gennemført den tidligere Ordning med almindelig Ligning.

Det ærede Medlem omtalte det Ord „Anbefaling“ i Loven af 1888. Ja, i Betænkningen er det jo gjort til en stor Kardinalforskel mellem Loven af 1888, Loven under Estrup, og Loven af 1902,

Loven under Venstres Ministerium. Der krævedes Anbefaling fra Københavns Kommunalbestyrelse, naar man ønskede at anvende Ligning til Opførelse af ny Kirker og til Hovedstandsættelser af Kirker. Den her foreliggende Lov og Lovene siden 1902, altsaa Lovene under Venstres Ministerium, bestemme, at der ikke kan foretages Ligning til Opførelse af ny Kirker, men hos det ærede Medlem bliver det andet noget saa stort og udmærket fremfor dette, at det ærede Medlem beder Tinget erindre, at nu skulde man stemme imod det, som Ministeriet Estrup var gaet ind paa.

Den ærede Ordfører for Ændringsfor slaget mente, at en Indstilling alligevel betød mere end en Erklæring. Ja, men mener det ærede Medlem ikke, at naar Kommunalbestyrelsen kommer med en Indstilling, som Ministeriet ikke ser sig i Stand til at tiltræde af Hensyn til Kirker nes Tarv, af Hensyn til, at Kirkerne maa have det nødvendige, staa Ministeriet frit, uanset Indstillingen, idet det er Ministeriet, som bestemmer Bidragets Størrelse? For os her i Tinget foreligger jo forskellige Indstillinger. Der foreligger f. Eks. Indstilling fra Udvalget om Statsrevisorernes Betænkning, og Tinget staaer lige saa frit overfor en saadan Indstilling som overfor ethvert andet Forslag.

Jeg skal derfor vedblivende anbefale, at man forkaster Ændringsforslaget, hvorefter Spørgsmaalet om at ligne over hele Byen, uanset Sognegrænserne, skulde gøres afhængigt af, at Kommunalbestyrelsen vil rykke frem med en Anbefaling.

Borbjerg: Den højtærede Kultusminister sagde, at hvis de Tanker, jeg havde fremsat, bleve gennemførte, vilde Forholdet her i København blive anderledes end ude i de andre Byer. Det er ikke Tilfældet. Ude i de andre Byer gælder ogsaa Regelen efter Christian V.s Danske Lov. Ude i det øvrige Land kan ogsaa en Kirke, der er kommen i Trang, søge Hjælp hos velhavende Søsterkirker. Det er en Regel i Christian V.s Lov, der gælder Kirkerne baade i København og ude i det øvrige Land. Men jeg forstaaer naturligvis meget vel, at man fra den nuværende Kirkeledelses Side er meget angst for, at denne Regel skal komme for meget frem, blive for meget omtalt, og man derved skal staa i Fare for, at den bliver for stærkt anvendt. Det var naturligvis højst sørgeligt for Kirken, om de velhavende Kirker, vi have, en Gang imel-